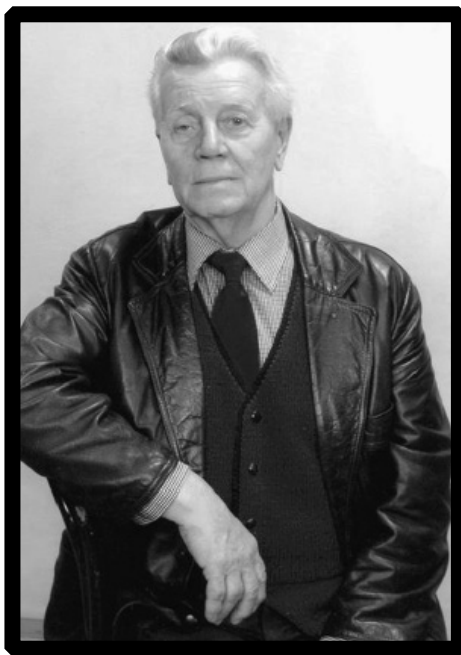

IN MEMORIAM

ІВАН ЮХИМОВИЧ САРАТОВ

19 лютого 2012 року після тяжкої хвороби пішов з життя визначний харківський краєзнавець, голова Харківського відділення Національної спілки краєзнавців України Іван Юхимович Саратов.

Іван Юхимович Саратов народився 7 жовтня 1930 року у с. Стариця Вовчанського району (тепер – Харківської області). Того ж року родина переїхала до Харкова. І з цього часу все його життя пов'язане із цим містом, яке він любив і якому присвятив багато праці і натхнення. У 1955 р. він закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут, працював інженером-гідротехніком на будівництві Червонооскільського водоймища каналу Сіверський Донець – Донбас. З 1956 і до 1970 р. працював у Харківському проектному інституті «Водоканалпроект».

Після захисту кандидатської дисертації у 1970 р. перейшов на роботу у Всесоюзний науково-дослідний інститут ВодГЕО.

З 1991 р. до кінця життя працював у Харківській національній академії міського господарства на посаді доцента кафедри інженерної екології міст, обіймав посаду декана факультету інженерної екології. І.Ю.Саратов – автор понад 100 наукових праць і 20 авторських свідоцтв у галузі гідротехніки. У 1980 р. став лауреатом Премії Ради Міністрів СРСР за розробку гідротехнічного проекту.

У пам'яті багатьох харків'ян Іван Юхимович Саратов залишився як визначний краєзнавець, один із засновників клубу «Краєзнавець» при Хар-

ківській державній науковій бібліотеці ім. В.Г. Короленка, голова (1992-2010) Харківського відділення Всеукраїнського спілки краєзнавців, знавець топоніміки та гідроніміки Харківщини. Саме вивчення річок Харкова викликало у вченого зацікавленість до минулого Слобідського краю.

Маючи натхнення і дослідницький хист, Іван Юхимович ретельно вивчав багато аспектів історії рідного краю. Серед його краєзнавчих праць найбільш виділяються такі видання, як «Герби нашого міста», «Харьков, откуда имя твое?», «Харківський полковник Іван Дмитрович Сірко». Його публікації викликають захоплення, вони змушують по-іншому подивитися на нібито давно визначені краєзнавчі аксіоми. Дослідники Слобожанщини не можуть оминати його праці при дослідженні багатьох аспектів історії Слобожанщини. Своїми публікаціями він захоплював краєзнавців до пошуку, дискусії, діалогу, що так потрібно науковцям і аматорам.

Привітний, доброзичливий, врівноважений, завжди з посмішкою на обличчі, він викликав у людей повагу, бажання спілкуватися.

Світла пам'ять про Івана Юхимовича Саратова назавжди залишиться у серцях усіх, хто його знав. А його думки ще довго будуть надихати людей на пошук істини.

*С.І. Посохов, В.О. Ярошик, Н.І. Полянська,
С.М. Куделко, О.В. Дьякова*